

Naiset Rauhan Puolesta

Women for Peace in Finland

Kyllä rauhankulttuurille • Kyllä ihmisyydelle • Kyllä rauhalle • Uraaniaseet täyskieltoon • Aseiljardit ruokaan • Ydinaseriisunta

Euroopan Unioni ei ole mikään rauhanprojekti!
(puhe 6.12.2005 mielenosoituksessa Kiasman edessä)

Suurin osa eri EU –jäsenmaiden EU:hun kriittisesti suhtautuvista järjestöistä ja kansalaisista eivät vastusta kansainvälistä yhteistyötä ja kansainvälistä kaupantekoa. Mutta EU:n harjoittama kauppapolitiikka, globalisaatio, ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikka toimivat lähinnä suuryhtiöiden ehdoilla eikä todellista yhteistyötä ole. Esimerkiksi EU:n perustuslakiluonnoksen tuomat sotilaalliset velvoitteet ovat ristiriidassa monen jäsenvaltion kansalaisten intressien kanssa. Solidaarinen EU:n intressejä puolustava puolustuspolitiikka, joka ulottuu EU:n rajojen ulkopuolelle sekä velvoittaa jäsenmaita nostamaan puolustusmäärärahojaan ei suinkaan voi edustaa kaikkien jäsenmaiden kansalaisten enemmistön tahtoa

Viime viikolla ruotsalainen veteraanidiplomaatti Sverker Åström sanoi Helsingissä, ”että EU:n yhteiset arvot ja keskinäinen solidaarisuus takaavat sen, ettei puolustukseen tarvita mitään divisioonaa”. Hän mainitsi myös, ettei Nato-jäsenyys ole Suomelle eikä Ruotsille juuri nyt mikään kohtalonkysymys sekä hämmästeli Suomen turvallisuuspoliittista selontekoa.

Suomen hallituksen turvallisuus- puolustuspoliittisessa selonteossa perussuunta on EU-yhteistyö. Selonteon ydin on jatkuvasti vahvistuva sotilaallinen ulottuvuus ja keskinäinen solidaarisuus. Selonteon mukaan Suomi "osallistuu täysimääräisesti unionin yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittämiseen ja toteuttamiseen". EU:ssa Suomi valmistautuu "osallistumaan unionin kehitteillä oleviin nopean toiminnan joukkoihin", jotka todellisuudessa ovat taistelujoukkoja.

EU:ssa tunnetusti ratkaisut päätöksistä tekevät suuret jäsenvaltiot, jotka taas kaikki ovat Naton jäsenmaita. Suomi on jo nyt monilla toiminnoilla mukana Nato-yhteensovittamisessa esimerkkeinä jotkut satamat, lentokentät, sotilashenkilöiden koulutus jne. Sitä mukaa kun meitä viedään EU:n sotilaalliseen ytimeen, meitä viedään myös mukaan Nato jäsenyyteen.

Nato on 19 maan kansainvälinen järjestö, joka toimii yksimielisyysperiaatteella, eli jokaisen jäsenmaan on hyväksyttävä uuden jäsenen otto. Nato on myös sotilasliitto ja sillä on hallussaan ydinaseita ja se myös käyttää niitä. Viimeksi Irakin sodassa on käytetty DU-aseita, eli köyhdytettyjä uraaniaseita.

Miksi Suomen pitäisi liittyä ja osallistua EU:n taistelujoukkoihin ja Nato-operaatioihin? Miksi Suomen pitäisi lähettää joukkojaan EU:n ulkopuolisiin operaatioihin? Miksi EU:n pitää lähettää

joukkoja rajojensa ulkopuolelle? Miksi EU:lla ylipäänsä pitää olla omat taistelujoukkonsa? Mikä on se EU:n ulkopuolinen valtio, joka uhkaa jotakin jäsenmaata?

EU:nhan pitäisi olla rauhanprojekti, sanotaanhan sen perustuslaillisen sopimusluonnoksen johdannossa mm. ”että se pyrkii syventämään julkisen elämänsä kansanvaltaisuutta ja avoimuutta ja tekemään työtä rauhan, oikeuden ja yhteisvastuun hyväksi maailmassa”.

Liittoutumaton ja itsenäinen Suomi oli rauhanturvaamisen kärkimaita. Miksi emme toimisi niin vielä tulevaisuudessakin? Perinteisesti meillä pohjoismaissa on annettu kansalaisjärjestöjen osaamiselle ja toiminnalle keskeinen asema. Rauhanliikkeet työskentelevät kriisien ennaltaehkäisemiseksi ja vahvistavat rauhanprosesseja. Me Naiset Rauhan Puolesta -liikkeessä välitämme tietoa myös yhteiskunnan päättäjille, me haluamme asua rauhassa. Me emme halua lähettää miehiämme, poikiamme, tyttöjämme taistelemaan tuhansien kilometrien päähän.

Me emme voi hyväksyä EU:n militarisoitumista emmekä Suomen liittymistä Naton sotilasliittoon.

Lea Launokari

Naiset Rauhan Puolesta liikkeen aktiivi